

Europas skønneste Sør.

En smuk og interessant Billedsamling fra den gamle Verdens Natur.

Den tapre Jacob.

Vagabonden, der frelste Fa's Søn fra en ynklig Død.

I Hovedrollerne: *Hr. Aage Schmidt, Hr. Aage Lorentzen, Frk. Agnes Andersen, Frk. Alma Hindring, Hr. Wald. Hansen, Hr. Fred. Jacobsen.*

Jakob hører til den Klasse Medmennesker, om hvilke der staar skrevet, at de saa ikke, de høster ikke og de sanker ikke i Lade. I Lovsproget kaldes de Vagabonder. Jakob vil dog næppe vedkende sig denne Titel. Rimeligvis vil han foretrække at benævnes Partikulier.

Jakob er imidlertid ærgerrig. Han er meget optaget af Tanken om, hvorledes han hurtigst og nemmest skal opnaa Magt og Ære, og da Chancen viser sig for ham, er han ikke sen til at gibe den. Peter, der trods sine 20 Aar, er et udpræget Eksemplar af Typen: Far's Søn, dumper en Formiddag, da Jakob nyder sine Fremtidsdrømme, ned fra Badebroen. Skønt Vandet ikke naar ham til Knærene, skriger han Gewalt. Jakob gribet Lejligheden til paa en bekvem Maade at se sine Drømme virkeligjorte, styrter til og bjerger Peter, som omtrent er død af Skræk.

Han ledsager Peter hjem til de dybt rystede Forældre og skildrer for dem indtil de mindste Enkeltheder de Farer, han har udstaat for blot at kunne bringe dem deres Øjesten tilbage uskadt — ja, han glemmer i sin Omhu end ikke at medtage Momenter, som aldrig har eksisteret. Rent i Forbigaaende nævner han, at hans Tegnebog, indeholdende ca. 100 Kroner, er forsvundet under Redningsarbejdet.

Selvfølgelig vil Peters Fader have Lov til at erstatte det lille Beløb ligesom det ogsaa er saa rimeligt, at Jakob maa have noget Tøj i Stedet for sit eget, der er blevet totalt ødelagt. Men om nogen Dusør vil Jakob ikke høre Tale.

Peters Fader er imponeret og beder Jakob i hvert Fald gøre dem — Peters Forældre — den Tjeneste en Dag at komme til Middag. Og han maa endelig tage sin Familie med. Jakob takker

venligst, og nogle Dage senere møder han frem i Spidsen for et fantastisk Optog af Herrer og Damer af det ædle vagabonderende Bourgeoisie. Det fremmede Herskab gør sig til gode med de mange Retter . . . ja, saa ivrigt gaar de frem, at lovlig meget af Familiens gamle Sølvstøj forsvinder i deres Lommær.

Først da gaar det op for Peters Fader af hvilken Kaliber den tapre Redningsmand er, og han er ikke længe om at sætte Jakob med hele hans Paahæng paa Døren.

DEN TÅRNE JACOB

Nordische Films Co. G.m.b.H.

BERLIN SW. 48, Friedrichstraße 13

Telephon: Moritzplatz 10191 Telegr.-Adr.: Nordfilm

Jakob ist großartig.

Jakob, ein lustiger Vagabund, liegt im Ufergras und baut Luftschlösser in den blauen Himmel hinein. Da vernimmt er plötzlich einen Schrei und einen Hilferuf; er springt auf und sieht einen jungen Mann im flachen Strandwasser hilflos zappeln. Da hier eine Rettung das Leben nicht kosten, vielleicht aber einen hübschen Gewinn bringen kann, gebärdet sich Jakob als starker Mann, zieht Peter, den durchnässten Verunglückten aus dem Wasser, und bringt ihn in das Haus seiner Eltern, wo man den armen Jungen sofort ins Bett packt und Jakob für seine Heldentat eifrig dankt. Er vertauscht sein triefendes Landstreicher-kostüm mit einem eleganten Anzug Peters, er diniert köstlich und bekommt sogar noch 100 Kronen ersetzt, die ihm angeblich samt seiner Brieftasche verloren gegangen sind. Zum Schluß wird er von dem ge-rührten Hausherrn gebeten, doch recht bald mit seiner Familie wiederzukommen. Dieser Aufforderung folgt er schneller als irgend jemand erwartet hatte. Schon am Nachmittage zieht Familie Strömer, mit Hilfe der 100 Kronen Jakobs beim Trödler neu eingekleidet, in das väterliche Haus des Geretteten. Sie benehmen sich jedoch so auffallend als diebische Eltern, daß man ihnen beim Aufbruch die Taschen umwendet, wobei eine schier unglaubliche Menge Silberzeug herausfällt und sich der Abschied von Seiten der Jakobschen Familie fluchtartig gestaltet.

(JACOB ER STARTED)

Tom, The Hero.

A RIPPING COMEDY FULL OF LAUGHTER-PROVOKING SITUATIONS.

NOW as is so often the case, Tom, a vagabond, was vaguely dissatisfied, but until that fateful day upon which all the following happenings took place, he had not diagnosed his complaint. Then, with a rush, he discovered all. He had been born into a wrong world. That was it, for did not his inner self tell him that he should have been garbed in purple and worn a coronet at the very least, instead of having to devote his time to the most exacting task of evading work. Just as he soliloquised thus a dainty damsel, whom we shall henceforth know as Gertie, sped by him. But Tom was in no mood to heed her, for might not his next thoughts, when they came—if ever they did— affect the destinies of nations? For a few minutes we will leave our weary friend, and hie ourselves to a spot not fifty yards away. Here is Henry, a most effeminate young man, idly scanning the sea from a narrow gangway which leads from the shore to a swimming booth. Around swirls the mighty ocean, and even though it is not deeper than a

foot, it is the ocean, say what you like. A new element enters the story, the wind. Even as Henry is about to follow after Gertie, his hat is snatched off by a gust, and in attempting to save it he topples overboard. Tom's dreams, in which he performs prodigious feats of valour, are shattered by a wild yell, and he turns in time to see Henry's waving arms and legs as he disappears into the briny. Now, our vagabond knew the depth of that water better than anyone, and quite confident that he ran no risk, he gallantly dashed to the rescue. For a moment the sea was lashed into foam as the rescue was performed, and then Tom arose, took a firm stand on *terra firma*, and lifted Henry on to his

shoulders. Gallantly he carried him home to his parents, who, good creatures, overwhelmed his "saviour" in their anxiety to do him honour.

The upshot was that Tom got a new rig out, one that in his palmiest days he never thought of wearing, while open cigar boxes could only mean one thing—that empty pockets should be filled, and straightway they were.

Henry was tucked up safely in bed, and a profusion of blankets bore testimony to the fact that he was not going to risk a chill. Downstairs Gertie and the two parents entertained Tom, and soon the latter was waxing eloquent over the rescue. True, he didn't handle his knife and fork quite correctly, but little things like that pass muster in the face of great events. Gertie all the while was secretly amused at the whole affair, but nevertheless, rather indignant at the imposture.

At last Tom thought he ought to be getting along, but ere going, he drew his host aside and mentioned that

while in the sea, he

lost about £5 in money. As one gentleman to another he would accept recompense against such time as the original money might be found. And not only did he get it, but also an invitation to bring his family along for dinner, an offer which he gracefully accepted.

All was surprise in Tom's household when he returned but in response to his exhortations a hurried visit was paid to the "wardrobe dealer," and startling rig-outs bought for each. A little later a regal procession might have been seen wending its way to Henry's house, inside which there followed scenes that baffle description.

Thus ends Tom's day of greatness. Still, it's always the same, a prophet is without honour in his own country.

THE DENOUEMENT.

Released October 27th.

Code Word. "Hero."

Length 1033 feet.

Price 4d. ft. (plus toning).

Jakob er storartet.

Jakob hører til den Klasse Medmennesker, om hvilke der staar skrevet, at de saa ikke, de høste ikke og de sanke ikke i Lade. I Lovsproget kaldes de Vagabonder. Jakob vil dog næppe vedkende sig denne Titel. Rimeligvis vil han foretrække at benævnes Partikulier.

Jakob er imidlertid ørgerrig. Han er meget optaget af Tanke n om, hvorledes han hurtigst og nemmest skal opnaa Magt og Åre, og da Chancen viser sig for ham, er han ikke sen til at gibe den. Peter, der trods sine 20 Aar, er et udpræget Eksemplar af Typen: Fars Søn, dumper en Formiddag, da Jakob nyder sine Fremtidsdrømme, ned fra Badebroen. Skønt Vandet ikke naær ham til Knæene, skriger han Gewalt. Jakob, der øjner en Lejlighed til paa en bekvem Maade at se sine Drømme virkelig gjorte, styrter til og bjerger Peter, som omtrædt er død af Skræk.

Jakob ledsager Peter hjem til de dybtrystede Forældre. Jakob skildrer for dem indtil de mindste Enkeltheder de Farer, han har udstaat for blot at kunne bringe dem deres Øjesten tilbage uskadt - ja, han glemmer i sin Omhu end ikke at medtage Momenter, som aldrig har eksisteret. Rent i Forbigaaende nævner han, at hans Tegnebog, indeholdende c. 100 Kroner, er forsvundet under Redningsarbejdet. Selvfølgelig vil Peters Fader have Lov til at erstatte det lille Beløb ligesom det ogsaa er saa rimeligt, at Jakob maa have noget Tøj i Stedet for hans eget, der er blevet totalt ødelagt. Men om nogen Dusør vil Jakob ikke høre Tale.

Peters Fader er imponeret og beder dog Jakob i hvert Fald gøre dem - Peters Forældre - den Tjeneste en Dag at komme til Middag. Og han maa endelig tage sin Familie med. Jakob takker venligst, og nogle Dage senere møder han frem i Spidsen for et fan-

tastisk Optog af Herrer og Damer af det ædle vagabonderende Bourgeoisie. Det fremmede Herskab gør sig til gode med de mange Retter . . . ja, saa ivrigt gaar de frem, at vel mange Døle af Familiens gamle Sølvtejforsvinder bort i dæres Lommer. Først da gaar det op for Peters Fader af hvilken Kaliber Peters tapre Redningsmand er, og han er ikke længe om at sætte Jakob med hele hans Paahæng paa Døren.

oooooooooooo

1801. Maj 1st. Tidsp. : 1801
.
SIEDLICHSTADT
Siedl.

БІДЛЬІЦА МОСКОВ ВІКТОРІЯ 2010
ВЕЛИКИЙ ГОНДОМ ІЧІЛ ДОВК ІЧІЛ
СОВЕЇНІСЕІ

ЕІГУМ-КОМЬУДІ
W NORDISK

Jakob ist grossartig!

Jakob, ein lustiger Vagabund, liegt im Ufergras und baut Luftschlösser in den blauen Himmel hinein. Da vernimmt er plötzlich einen Schrei und einen Hilferuf; er springt auf und sieht einen jungen Mann im flachen Strandwasser hilflos zappeln. Da hier eine Rettung das Leben nicht kosten, vielleicht aber einen hübschen Gewinn bringen kann, gebärdet sich Jakob als starker Mann, zieht Peter den durchnässten Verunglückten aus dem Wasser, und bringt ihn in das Haus seiner Eltern, wo man den armen Jungen sofort ins Bett packt und Jakob für seine Heldentat eifrig dankt. Er vertauscht sein triefendes Landsreicher kostüm mit einem eleganten Anzug Peters, er diniert köstlich und bekommt sogar noch 100 Kronen ersetzt, die ihm angeblich samt seiner Brieftasche verloren gegangen sind. Zum Schluss wird er von dem gerührten Hausherrn gebeten, doch recht bald mit seiner Familie wiederzukommen. Dieser Aufforderung folgt er schneller als irgend jemand erwartet hatte. Schon am Nachmittage zieht Familie Stromer mit Hilfe der 100 Kronen Jakobs beim Trödler neu eingekleidet in das väterliche Haus des Gerotteten. Sie benehmen sich jedoch so auffallend als diebische Eltern, dass man ihnen beim Aufbruch die Taschen umwendet, wobei eine schier unglaubliche Menge Silberzeug herausfällt um sich der Abschied von Seiten der Jakob'schen Familie fluchtartig gestaltet.

o o o o O o o o

Jacques est épata nt.

Jacques appartient à cette classe d'hommes sur laquelle est écrit qu'ils ne sèment pas, ne récoltent pas, et cependant amassent des trésors. Dans le langage juridique on les appelle des vagabonds. Cependant Jacques ne veut guère se reconnaître ce titre. Il préférail certainement être nommé rentier.

Pourtant Jacques est ambitieux. Il est très occupé par cette pensée de savoir comment il pourra rapidement et facilement obtenir pouvoirs et honneurs, et quand la chance se présente, il n'est pas long à la saisir.

Pierre, qui malgré ses vingt ans, est un exemplaire frappant du type: fils à papa, tombe un matin de la passerelle des bains justement quand Jacques est là, en train de savourer ses rêves d'avenir. Quoique l'eau ne lui arrive pas jusqu'aux genoux, Pierre appelle au secours. Jacques qui voit une occasion de réaliser ses rêves d'une manière facile, plonge et ramène Pierre presque mort de frayeur. Jacques accompagne Pierre chez les parents de celui-ci. Jacques leur décrit jusque dans les moindres détails les périls auquels il s'est exposé pour le tirer indemne de cette dangereuse situation. Il raconte même des incidents qui n'ont jamais existé. En passant il dit que son portefeuille contenant 100 couronnes est disparu pendant le sauvetage. Naturellement le père de Pierre veut compenser cette petite perte, de même qu'il est très juste que Jacques doit avoir d'autres vêtements en remplacement des siens qui sont complètement endommagés. Mais Jacques ne veut recevoir aucun récompense.

Alors le père de Pierre prie Jacques de lui faire le plaisir de venir dîner en famille chez lui un jour, et il lui demande d'amener sa famille avec lui. Jacques remercie, et quelques jours plus tard il se présente en tête d'un cortège fantastique de Messieurs et de dames de l'honorabile bourgeoisie vagabonde.

La société se régale avec les nombreux plats... Ils vont même si loin que beaucoup de vieilles pièces d'argenterie de la famille disparaissent dans leurs poches. C'est seulement maintenant que le père de Pierre comprend de quel calibre est le courageux sauveur de son fils, et il ne tarde pas à le mettre à la porte avec toute sa smala.

- - - o o O O o - - -

БУБНОВЫЕ АЛЫ
АЛЕКСАНДР РИЧАРД МОРОЗ
ДЕМІ ГОМБЕК КЕЛ ІОВІ
СОБЕЛІВІ
MOKDISK EITW CO.

